

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 881/2015/8. szám

A Kúria a dr. Kovács Szabolcs ügyvéd (**cím**) által képviselt **Felperes** (**cím**) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottsága (1026 Budapest, Riadó utca 5.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. április 10. napján kelt 12.K.33.746/2013/38. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 39. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.746/2013/38. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

M. Város Önkormányzata (a továbbiakban: Ajánlatkérő) „Vállalkozási szerződés keretében **M.** közigazgatási területén lévő közintézmények részére közétkeztetési szolgáltatás nyújtása a mindenkor hatályos, vonatkozó jogszabályi előírások alapján, Megrendelő által biztosított főzőkonyha igénybevételeivel, a szolgáltatás megfelelő színvonalon történő ellátásához szükséges gépek, berendezések és eszközök biztosításával" tárgyában a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik része szerinti hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos közbeszerzési eljárást hirdetett meg a Kbt. 121. § (1) bekezdés b) pontja szerint. A részvételi határidőig három jelentkező nyújtotta be jelentkezését, a felperes, a **H.** Kft. és a **S.** Kft. Az ajánlattételi határidőig mindhárom cég benyújtotta ajánlatát, majd a tárgyalások lezárását követően végső ajánlatát is. A 2013. július 31. napján kelt és megküldött összegzés szerint a nyertes ajánlattevő a **H.** Kft. lett,

míg a felperes ajánlata az összegzés 10. pontjában foglaltak szerint érvénytelen.

A felperes 2013. augusztus 9. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő. Az Ajánlatkérő erre 2013. augusztus 22. napján küldte meg elutasító álláspontját, majd a felperes 2013. augusztus 30. napján nyújtotta be jogorvoslati kérelmét. A felperes jogorvoslati kérelmének 1. elemében a saját ajánlatát érvénytelenné nyilvánító döntést támadta, míg a 2-6. kérelmi elemekben a nyertes ajánlattevő, a **H.** Kft. (a továbbiakban: Kft.) ajánlata tekintetében fejtette ki, hogy az Ajánlatkérő a Kbt. 74. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző módon jogsértően nyilvánította érvényessé a nyertes ajánlatot.

Az alperes 2013. október 16. napján kelt D.378/10/2013. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét a 2-6. kérelmi elemek tekintetében elutasította, míg az 1. kérelmi elem tekintetében az eljárást megszüntette.

Az alperes a 2., 3., 5. és 6. kérelmi elemek kapcsán kimondta, hogy az Ajánlatkérő sem felhívásaiban, sem a dokumentációban nem rendelkezett akként, hogy a felperes jogorvoslati kérelmében megjelölt termékeket a felperes által megjelöltek szerint kell valamilyen nyersanyag-alapúnak minősíteni, ezért a Kft. ajánlata nem érvénytelen. A 4. kérelmi elem kapcsán az alperes vizsgálta, hogy a Magyar Élelmiszerkönyv kötelező előírásairól szóló 152/2009. (XI.12.) FVM rendelet 11. számú, „A Magyar Élelmiszerkönyv 1-3-2001/112. számú előírása a gyümölcslevekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről” elnevezésű melléklete (a továbbiakban: FVM r. melléklet) B. rész I.1.a) pont (1) bekezdését. Ezen túlmenően figyelembe vette az Európai Parlament és Tanács 1924/2006/EK rendeletének (a továbbiakban: EK rendelet) mellékletéből a „Light/Lite” és a csökkentett (tápanyag-) tartalom kifejezések magyarázatát. Az alperes megállapította, hogy egyik jogszabály sem rendelkezik attól, hogy a „light” jelzővel ellátott könnyű gyümölcslé gyümölcstartalma, vagy a tápanyagcsökkenése 50 % alatti lenne. Az alperes véleménye szerint a Kft. esetében abból kell kiindulni, hogy az ajánlatban szereplő étlapon 100 %-os szőlőlé kifejezés szerepel, így a Kft. ajánlata megfelel az ajánlatkérői előírásoknak.

Az elsőfokú bíróság a felperes jogorvoslati kérelmét és keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában az 1. kérelmi elemre vonatkozó jogorvoslati kérelem elutasítása kapcsán egyetértett az alperes álláspontjával.

Az elsőfokú bíróság az alperes által érdemben vizsgált és elutasított 2-6. kérelmi elemek tekintetében helyt adott a felperes bizonyítási indítványának és szakértőt rendelt ki. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy bár ezen kérelmi elemek tekintetében az alperes határozatában megállapítottak jogkérdésnek minősültek,

ugyanakkor azonban előzetes vizsgálatot igényel az a kérdés, hogy a Kft. ajánlata formálisan megfelel-e a „nyersanyag-kiszabati előírás”-nak a készétel besorolás, illetőleg a „light, szűrt szőlőlé” kapcsán. Az elsőfokú bíróság mellőzte azon felperesi indítványt, miszerint a szakértő vizsgálja a saját ajánlata érvényességére vonatkozó kérdéskört is.

A szakértő szakvéleményét a bíróság felhívására több esetben kiegészítette, illetve értelmezte. A bíróság többek között a szakértőt a szakvéleménye előterjesztésén túl felhívta arra, hogy vizsgálja a felperes által előterjesztett magánszakértői véleményt. Az elsőfokú bíróság az általa aggálytalannak értékelt szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a Kft. ajánlatában a túrógombóc, rakott brokkoli, köményes pulyka apróhús, brassói aprópecsenye a megfelelő kategóriába került besorolásra. Így sorrendben a „tej és savanyított termék”, „zöldségek, főzelék köret”-hez, továbbá a húsételek tekintetében a „színhús” kategóriába besorolás szakmailag helyes volt, nem tért el a táblázat értékeitől, az abban meghatározott minimum és maximum tartományon belül maradt. A 4. kérelmi elem tekintetében a bíróság megállapította, hogy a perben kirendelt szakértő erre vonatkozóan is kellően alapos választ adott, egyrészt rögzíthető, hogy a „light, szűrt szőlőlé” kifejezésből önmagában nem következik az adott ital gyümölcstartalma, annak százalékos mértéke, azonban a „light” kifejezés jelenti azt is, hogy valamely összetevőből az adott termék kevesebb mennyiséget tartalmaz. E körben a bíróság azt állapította meg, hogy függetlenül a felperes által felkért magánszakértő véleményében foglaltaktól, az adott jogszabályhelyek alapján (FVM r. melléklete és EK rendelet) nem lehet megállapítani, hogy a „light” kifejezés azt fedné, hogy a gyümölcstartalom mindenképpen 50 % alatti. A bíróság ugyanakkor hangsúlyozta, hogy nem azért állapítható meg a 4. kérelmi elem tekintetében a Kft. ajánlatának megfelelősége, mert ajánlatában az étlapon a 100 %-os szőlőlé kifejezést szerepeltette, hanem azért, mert a kirendelt szakértő véleményében foglaltak alapján az ajánlatának 65. oldaláról a nyersanyag-kiszabásban szerepelő „light, szűrt szőlőlé” megfelel az Ajánlatkérő 50 %-os gyümölcstartalomra vonatkozó előírásának, így nem tekinthető 50 % alatti gyümölcstartalommal bíró gyümölcslének.

Az elsőfokú bíróság továbbá nem találta alaposnak a felperes azon eljárási jogszabálysértésre való hivatkozását, hogy az alperes nem tett volna eleget indokolási kötelezettségének. Az ugyanis a bíróság szerint nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését, hogy a bíróság a kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltak alapján vont le következtetést a készételek besorolásának tartalmi megfelelősége és a „light, szűrt szőlőlé” megajánlásának ajánlatkérői előírással való összhangja tekintetében.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezését és elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet jogszabálysértő, mert sérti a Kbt. 63. § (4) bekezdését, 74. § (1) bekezdés e) pontját. Sérelmezte, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a Kbt. 139. § (4) bekezdését és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § d) pontját. Az ítéleti hivatkozással szemben fenntartotta, hogy igénye az 1. kérelmi elem tekintetében megalapozott volt és nem késett el.

A felperes a 2-6. kérelmi elemek tekintetében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét nem egy aggálytalan szakértői véleményre alapította, megsértette ezzel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 182. §-át, 177. § (1) bekezdését, valamint a 206. § (1) bekezdését. A felperes szerint a szakértői vélemény számtalan hibát és hiányosságot tartalmazott, amely alapján nem volt alkalmas arra, hogy az ítélet alapjául szolgáljon. A felperes kifogásolta, hogy a szakértő késedelmesen terjesztette elő szakvéleményét, a releváns kérdéseket nem válaszolta meg, a bíróság ismételt felhívására sem egészítette ki szakvéleményét, illetőleg nem válaszolta meg a bíróság által feltett kérdéseket, holott nem egy esetben az elsőfokú bíróság ezen késedelmes, illetőleg elmaradó válaszok miatt halasztotta el a tárgyalást. A felperes hangsúlyozta, hogy a szakértő álláspontját érdemben nem indokolta, a tőle elvárt gondosságot mellőzte, szakmai megállapításai nem ellenőrizhetőek. Ennél fogva a felperes álláspontja szerint a hiányos és ki nem egészített, magyarázattal kellően el nem látott szakvélemény nem lehet aggálytalan, arra a bíróság ítéletét sem alapíthatta volna.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében lényegében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Az alperes utalt a határozatában kifejtettekre, és fenntartotta a perben előadott álláspontját.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272. § (2) bekezdése és a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felperes jogorvoslati kérelmét elutasító elsőfokú döntés elleni felülvizsgálati kérelmet 7. sorszámú végzésével hivatalból elutasította.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a szakértő kirendelésének jogosultságát, és helyesen értékelte a beszerzett szakértői véleményt aggálytalannak. A szakértő által megválaszolt kérdés valóban nem volt bonyolult, ennél mélyebb, kémiai képletekre visszavezethető vizsgálódásra nem volt szükség. Ennek folytán a felperes indokolatlanul vitatta, kevesellte a szakértői véleményt, illetőleg az azt kiegészítő válaszokat. A felperes által alaptalanul kifogásolt szakértői válaszok ugyanis az alapkérdés tükrében már nem voltak kiegészíthetők, a szakértő csak magát ismételhette. Ezért nem teszi jogsértővé az ítéletet az, hogy a bíróság a releváns válaszok birtokában lemondott a további, öncélú, az ügy előre vitelét nem segítő kiegészítések kidolgozásáról. Az elsőfokú bíróság tehát nem sértette meg a Pp. 182. §-át, 177. § (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az ajánlatkérő a 2., 3., 5. és 6. kérelmi elemmel érintett készételek, mint termékek tekintetében nem a felperes által megjelölt kategóriához kötötte a nyersanyag-alapú minősítést. Az érintett készételek ugyanis az összetevők túlsúlya szerint sorolhatók be a rájuk jellemző kategóriába és csak e szerint kérhető számon a megfelelő „nyersanyag-kiszabati” előírás. Az elsőfokú bíróság – a szakértői vélemény alapján – helyesen foglalt állást arról, hogy az érintett készételek hova sorolhatók be, és a helyes besorolás alapján megalapozottan állapította meg, hogy az előírásoknak megfelelő nyersanyag-arány került feltüntetésre a nyertes ajánlatában.

Az elsőfokú bíróság a 4. kérelmi elemmel kapcsolatban is kellő körültekintéssel döntött. A FVM r. melléklete és az EK rendeletben rögzített „Light/Lite” és a csökkentett (tápanyag-) tartalom kifejezések magyarázata helyes értelmezése útján az elsőfokú bíróság megalapozott megállapításokat tett. A bíróság helyesen rögzítette, hogy a „light” mindössze azt jelenti, hogy „szűrt”, ami a rost hiányát fedi, de nem igazolja azt, hogy a gyümölcsstartalom 50 %-nál kevesebb lenne. A nyertes ajánlatról így az alperessel egyezően alappal mondta ki a bíróság, hogy az nem érvénytelen.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2016. február 17.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró